

Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, hentet mig Misbilligelse fra alle Sider, og derfor forekommer min Fremfærd ogsaa det ærede Medlem utilstedelig. Jeg maa sige, at jeg er meget mere haardhudet. Selv om jeg henter mig Misbilligelse fra alle mulige Sider, vil min Fremfærd ikke derfor forekomme mig utilstedelig; jeg tror nemlig, at jeg har handlet, som det i dette Tilfælde var, ikke blot min Ret, men ogsaa min Pligt at handle, og det gør jeg, selv om jeg saa ikke faar det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Billigelse, og om saa Halvparten af Landets Blade udtaler Misbilligelse i den Anledning.

Forsvarsministeren (Brorsen): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt for et Øjeblik siden her fra denne Talerstol en kraftig lille Tale om den danske Flaade. Han kom i denne sin Tale ind paa Flaadens nuværende Tilstand og den Reorganisation, som han ventede maatte komme i en nær Fremtid. Jeg skal ikke paa det nuværende Tidspunkt foranledige, at vi faar en Flaade-debat, da jeg mener, at det vil være rigtigt at vente hermed i nogle Maaneder. Det er Regeringens Mening — og jeg har for Resten udtalt det for en Tid siden, men det kan ikke skade, at jeg gentager det — at fremsætte Forslag om Ændringer i Flaadep-lanen af 1922. Naar vi kommer nogle Maaneder frem i Tiden, vil der derfor blive Lejlighed til, at vi kan faa en Debat om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen stillede et Spørgsmaal til mig angaaende Skydebanerne ude paa Amager Fælled. Saa vidt mig bekendt er det ikke første Gang, det ærede Medlem rejser dette Spørgsmaal i denne Sal, og det er ogsaa en given Sag, at efterhaanden som Bebyggelsen derude rykker frem, bliver Vanskeligheden større og større ved at opretholde disse Skydebaner. Jeg er villig til — ogsaa uden den Foranledning, det ærede Medlem har givet ved sin Tale — i den kommende Tid at overveje dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem nævnte et bestemt Eksempel fra en Skydning derude for kort Tid siden, hvor det nær kunde have kostet et Menneske Livet. Jeg er ikke bekendt dermed, da der ikke er kommet nogen Indberetning til Ministeriet desangaaende, men jeg vil antage, at denne Indberetning kommer, ellers kan jeg foranledige det, saa at vi kan faa at vide, hvorledes det hænger sammen med det Tilfælde, det ærede Medlem omtalte.

Udenrigsministeren (Moltesen): I Anledning af et Ritzau-Telegram, der kom i

Eftermiddags Kl. 3¹⁰, udtalte det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at han mente, at der i store Dele af Befolkningen næres Betænkeligheder ved, at man gav Nordmændene særlige Rettigheder med Hensyn til Adgangen til Grønland — saadan lød omtrent Ordene. Jeg skal i den Anledning udtale, at den Note, som Telegrammet taler om, som den norske Regering sendte det danske Udenrigsministerium i Anledning af, at nogle Aalesundfiskere var hernede for at fremstille deres Synspunkter og Ønsker overfor Direktøren i den grønlandske Handel, overfor Indenrigsministeriet i det hele taget, den Note har Udenrigsministeriet modtaget og sendt videre til Indenrigsministeriet, hvor den nu er under Overvejelse. Jeg haaber imidlertid at kunne berolige det ærede Medlem med her at erklære, at den danske Regering ikke kan tænke sig at give Nordmænd nogen som helst Rettigheder, som ikke med det samme vil tilkomme alle andre Nationer.

Sundbo: Det forekommer mig, at den højtærede Undervisningsminister ved Overlærerudnævnelserne tager Hensyn til alle mulige andre end dem, der egentlig skulde tages Hensyn til. Den højtærede Minister udtaler sig om, hvorvidt han har fundet den bedste, og siger en hel Del derom, og den højtærede Minister taler om Forældreforeningen. Men det er jo slet ikke det, der er Spørgsmaalet. Spørgsmaalet er, om den højtærede Minister har taget Hensyn til den lokale Indstillingsret, til det kommunale Selvstyre, som har hævdvunden Ret paa Indstilling til Overlærerembeder.

Jeg skal medgive den højtærede Minister, at det ikke er Eksamens Størrelse, det drejer sig om; naar Ministeren taler om, at det er forkert, at Bladene har skrevet om Ministerens Eksamen, kan jeg gerne give Ministeren Ret deri, men det maa jo ikke glemmes, at det var Ministeren selv, der begyndte at tale om Eksamen. Og ganske vist er der ingen Grund til at tale om den Eksamen, som den højtærede Minister har taget for mange Aar siden, men der er heller ingen Grund til at tale om den Eksamen, som Lærer Rasmussen i Gladsaxe har taget for en Snes Aar siden, tilmed paa et Tidspunkt, da han var syg. Det er virkelig muligt, at den syge Mand er blevet rask siden den Tid; det viser i øvrigt hans udmærkede Arbejde derude. Det forekommer mig derfor, at det var den højtærede Minister, der skulde have undladt at tale om Eksamen.

Men i det hele taget, denne megen Tale